

nujno potrebno, zlasti odkar je stekla električna železnica. — Piklovo posestvo za frančiškansko cerkvijo je kupil primarij dr. Gregorič. Tam se zgradi pet velikih hiš.

— **Adresna knjiga za Ljubljano.** V Zalogi knjigo-tržca Q. Fischer izišla adresna knjiga za leto 1902 je urejena prav tako, kakor za letošnje in za lansko leto. Poleg natančnega zapiska vseh cest, ulic in trgov z vsemi hišami in njihovimi posestniki vred. ter zaznambo, v katero faro da spadajo, obsega knjiga tudi zapisek vseh hišnih posestnikov občin Gornja Šiška in Spodnja Šiška, dalje zapisek vseh oblastev in njihovih funkcionarjev, vseh javnih in privatnih zavodov, šol, društev, prometnih in zavarovalnih zavodov, imenik vseh trgovsko-sodno protokoliranih firm, imena vseh še živčih častnih meščanov ljubljanskih prebivalcev in njih stanovanja. Knjiga je spretno urejena in vseskoz zanesljiva.

— **Tiskovna pravda.** Pri mariborskem porotnem sodišču je bil umirovljeni župnik gosp. Fran Šegula obsojen na mesec dni zapora zaradi nekkih člankov v „Slovenskem Gospodarju“ in „Südsteierische Presse“.

— **Razpor mej Nemci v Ptuj.** Urednik „Pettauer Zeitung“ in „Štajerca“ g. Kalchberg je prišel v navskrižje z županom Ornigom in njegovimi pristaši ter začne s 1. decembrom izdajati svoj poseben list „Deutsches Wochenblatt“ für Untersteiermark.

— **Darila vdove Kalister povodom smrti soproga Frana Kalistra.** Blagorodna gospa vdova Kalister je povodom smrti svojega gospoda soproga velikodušno obdarila razna narodna društva. Obdarovani so:

Delavsko podporno društvo	3000 kron
Tržaško podporno in bralno društvo	3000 „
Dijaška kuhinja	3000 „
„Moška podružnica sv. Cirila in Metoda	2000 „
Ženska podružnica sv. Cirila in Metoda	2000 „
Dijaško podporno društvo v Trstu	2000 „
Trgovsko izobraževalno društvo	3000 „
Tržaški „Narodni dom“	3000 „
Zavod „sv. Nikolaja“	500 „

Vse te svote so darovane kakor nedotakljiva glavnic. S temi darovi je blagorodna gospa najlepše proslavila spomin svojega blagopokojnega soproga ter je neprimerneje ustregla intencijam, katere je blagi pokojnik izvajal vse svoje življenje. Bodi jej pristržna hvala v imenu obdarjenega naroda in nas!

— **Umrl** je v nedeljo profesor na gimnaziji v Gorici gosp. Andrej Kragelj v starosti 48 let. Pokojnik je služboval nekaj časa v Ljubljani in je bil tu obče priljubljen, ter si pridobil mnogiprijatelj. Kragelj je bil vrl učitelj in vesel družabnik. Slovenskemu dijaštvu je storil posebno veliko uslugo s tem, da je v prozi preložil Odisejo in Ilijado. Bodi mu ohranjen prijazen spomin. — V Ljubljani je umrl ravnatelj predilnice gosp. I. Meyer.

— **Utopljenca** so našli v Ljubljani pri Vevčah. Truplo, ki je ležalo kakih 14 dni v vodi, so prinesli v mrtvašnico pri sv. Urhu v Dobrunjah. Utopljenec je kakih 40—50 let star in ima na sebi slabo črno obleko. Kdo je utopljenec, se še ne ve.

— **Dvakrat padla iz drugega nadstropja.** Pred časom je padla iz drugega nadstropja v ulici Vacano v Gorici 4letna hčerka nekega uslužbenca pri Steinerju. Zgodilo se ji ni nič. V ponedeljek pa je zopet padla na tla iz drugega nadstropja in zopet tako srečno, da se ji ni pripetilo nič posebnega. Ima pač posebno srečo!

— **Stara mati — dojlka svojega unuka.** V „Naši Slogi“ čitamo o nastopnem nenavadnem slučaju. V neki župniji na Koprščini se v neki slovenski rodbini dogaja čisto, da mora stara mati podojiti svojega malega vnuka. Mati otroka mora čisto v Trst po svojih opravkih, kamor prihajajo dan na dan ženske z mlekom. O! tu se vračajo še le po-

poldne, včasih šele proti večeru. Ob nenavzočnosti matere o'rokove prevzeme njena mati skrb za dete, a ta poslednja ima tudi malo dete. Tako doji stara mati istodobno sinčka in vnuka, kar je vsekako redek slučaj, ker niste več posebno mladi ni ena ni druga mati.

— **Zopet obsodbe na smrt.** Pred mariborskim porotnim sodiščem sta se te dni vršili dve obravnavi, ki sta razkrili kaj žalostno sliko iz kmetskega življenja. Obtoženi sta bili pri prvi obravnavi 24letna Marija Kerček iz Spodnje Polskave zaradi detomora in njena 46 let stara mati Katarina Kerček, zaradi umora. Mati in hči sta se pečali z jednim in istim hlapcem, s katerim je mati imela tudi otroka. Ko so se pri Mariji Kerček pojavili nasledki občevanja z materinim ljubimcem, sta se mati in hči dogovorili, da ubijeta otroka, ko pride na svet. To sta tudi izvršili. Ubili sta otročiča z udarci s pestmi in truplo prav površno zakopali, tako da so po mnenju Katarine Kerček psi in mački truplo požrli. Obe obtoženki sta bili obsojeni in sicer Marija Kerček na 4 leta, njena mati Katarina Kerček pa na smrt na vešalah.

— Pri drugi obravnavi je bila tožena 36letna omožena Marija Vertič iz Podbrežja pri Mariboru, ker je utopila svojega tri tedne starega otroka. Mož obsojenke je v blaznici. Marija Vertič ima dvoje zakonskih otrok, za katera pa njej ni treba skrbeti. Meseca avgusta je povila nezakonskega otroka in sicer v hiši neke sorodnice. Ta je obsojenki prigovarjala, naj ostane z otrokom pri njej, toda Marija Vertič je silila v Ptuj, da bi šla tam v službo. Mikalo jo je lahkomišno življenje, kateremu je od nekdanj udana. Res se je necega dne odpravila v mesto. Na potu je otroku zavezala usta, privezala nanj kamen in ga vrgla v vodo, kjer je utonil.

— **Najnovejše starine v Pompeju** je izkopal nek posestnik med Pompejem in morjem. Imel je namreč namen, z izkopanimi starinami si pridobiti premoženje. Izkopal je poslopje z več prodajalnicami. V jedni prodajalni našlo se je veliko vinskih vrčev, druga pa je bila mizarska delavnica in v tretji našlo se je veliko ribiških priprav. Na dvorišču bila je pekarija. Dognalo se je, da je to poslopje bila kmečka gostilna na potu iz Pompeja na morsko obrežje. V gostilni se je našlo 70 do 80 mrtvaških okostij, iz česar je sklepati, da so se beguni iz Pompeja hoteli v gostilni okrepčati, a bili so od lave prehiteni.

— **Kaj je povzročilo nesrečo.** V Elberfeldu na Nemškem popravljali so delavci telefonsko žico ter jo razpeli preko ceste, vendar ne tako visoko, kakor bi bilo zahtevati. Prišel pa je mimo v diru voznik s polnim vozom steklenic s pivom. Ker pa tanke ostre žice ni mogel videti popred in je bila ista ravno toliko visoko, da so konji zamogli iti mirno pod njo v žico pa se je ujel na voru sedeči voznik in mu je ista v hipu prerezala vratno žilo, da je na mestu ostal mrtev. No delavci so pač imeli dovolj pive potem, samo menda jim ni posebno dišalo.

— **Bavarskemu umobolnemu kralju Otonu** se je stanje zopet poslabšalo. Prej je bil rad v družbi; ljubil je pogovore s svojimi dvorniki in je tožil mnogokrat o samoti. Zadnji čas se je spremenil. Najrajši je sam in ne mara niti več v družini jesti. Jedila vzame skrivaj sam in jih odnese v svojo sobo. Oto rad pije, a pijače dobi močno namešane z vodo. Oton je strasten kadilec svalčič, a niti tega mu ne puste zdravniki in sme le malo kaditi. Izprehaja se umobolni kralj najrajši sam. Da ne more razun s svojim, od princa-regenta mu odkazanimi dvorniki, z nobenim drugim človekom izven dvora občeovati, nastavljene so okrog njegovega gradu goste vojaške straže. Kakor znano, bil je svoj čas kralj Oton odločen zagovornik katoliških načel in sovražnik vsenemške pruske ideje. Ni li žrtev framazonstva?

— **Koliko tehta muha?** Neki nemški „učenjak“ ni imel nujnejšega dela, kakor tehtati muhe, in je spoznal sledeče: Navadna muha tehta 35 mg. 28 muh 1 g, 28.000 muh pa 1 kg. V Berlinu so stehali celo mušjo nožico, ki je tehtala 0.9 mg; perotnica mušja pa je tehtala 2.5 mg.

— **Idenficirani burkež.** Bilo je te dni v mestu Thionville na Francoskem. Tam je bil ravnokar cirkus postavil svoj šotor. Na pošto pride „pajazzo“ tega cirkusa in vpraša, ali je došlo nanj priporočeno pismo. „Kako Vam je ime“? „Jaz sem B. S., burkež tukajšnjega cirkusa“. „Tu je res tako pismo na tak naslov“, odgovori uradnik. „A vi se morate legitimirati, da ste res ta oseba, drugače vam pisma ne morem izročiti“. Burkež hitro dokaže, da je prava oseba. Pred uradnikom naredi salto mortale, se postavi na glavo in mu naredi nekaj obrazov. „Ste že pravi, brez dvoma“, reče smeje se uradnik, in mu izroči pismo.

— **Revolucija radi cilindra.** V Londonu nosi vse, kar je moškega, cilindre; celo mladi rokodelski učenec se sramuje iti na ulico brez tega čudnega in neokusnega pokrivala moške glave. Prvi cilindri pa za seboj jako zanimivo zgodovino; bil je namreč povod veliki demonstraciji. L. 1797 se je dlužil neki Heterington okrog poldneva na najbolj obljudeno ulico v Londonu s cilindrom na glavi. Ljudje so začeli postajati in gledati za njim, a slednjič so se vstopili okrog njega in začeli hrupno kričati ter ga biti s palicami. O tej demonstraciji je pisal neki takratni londonski list: „Trgovca modne robe, Heteringtona, so zaprli radi motenja javnega miru in ker je dal povod javni demonstraciji, so ga izročili lord-majoru, ki ga je obsodil na kazen 500 funtov šterlingov. Pokazal se je na ulici s takšnim strašilom na glavi, katero je pa sam imenoval svileni klobuk, a ima tako visoko in svitlo „štulo“, da je v stanu preplašiti mimogredoče ljudi. Policaji so dokazali, da so žene ob pogledu na to štulo padale v omedlevico, otroci so začeli kričati in plakati, psi lajati in tuliti in zbrana množica je pohodila nekega dečka. Radi tega so obtoženba prijeli in izročili pravici“ — In še dandanes provzročajo cilindri revolucijo — namreč v ženskih srcih.

— **Predsednik Roosevelt je pokazal svoje blago srce.** Nekoliko časa, predno je bil prednik Roosevelta pokopan, se je prigodilo sledeče: Neki častnik je zapovedal svojemu oddelku počastiti navzočega predsednika, ta pa ga je zavrnil rekoč: „V srcih, ki so ljubila Mac Kinleya, je on še vedno vladar. Dokler ne bo pokopan, ne želim, da me častite kot predsednika“!

— **»Amerikanski« naravni pojav.** Uprav „amerikansko“ se glasi sledeče poročilo iz Novega Jorka: „Nedaleč od tu so padli z neba veliki meteorji. Vse obnebeje so razsvetlili in padli v petrolejsko jezero, katero so užgali. Jezero je gorelo ves dan.“

— **Kaj vse je v Avstraliji nenravno.** Neki zdravnik, ki je potoval po Avstraliji, poljubil je na kolodvoru v slovo svojo ženo. Blizu stoječi stražar pa se mu je približal in mu dejal, da mora ž njim k sodnji, ker je nedostojno, poljubiti na ulici ženo. Pri sodnji branil se je zdravnik, da v njegovi domovini na Francoskem ni to prav nič napačnega. Toda sodnik mu odvrne: „Kaj Francosko! Ondi je tako vse polno samih neumnostij, plačajte kazen pet šilingov“! Zdravnik je mirno plačal naloženo mu globo in odšel.

— **Beli človek je postal zamorec** v petih letih v Broonklynu v Ameriki. Piše se Jakob Beliner in je istotam pismonoša. Učenjaki brezvspešno proučujejo ta naravni pojav. Beliner je oženjen, ima sedem sinov, ki so vsi beli in zdravi. Zdravnik Lukas, ki pozna Belinerja nad pet let, pravi, da ne more te premembe razjasniti in ne veruje v zopetno premembo sedanjega zamorca v belega človeka.

— **Velik požar** je razsajal v Philadelphiji v nekej tovarni za mobilije dne 25. oktobra. Tovarna je bila zidana

v deset nadstropij, in je bil ves material, kakor vsa narejena roba pod jedno samo streho. Ko je nastal ogenj v drugem nadstropju, so bile nakrat vse stopnjice v ognju in dimu, da delavcem ni preostajalo drugega, kakor da se rešijo skozi okna. Vender se kakim 40 delavcem ni posrečilo rešiti, ampak so našli smrt v ognju. Ljudstvo, ki je gledalo ta strahoviti prizor, je od groze vsklikalo. Hiteli so oteti ljudi, kajti ogenj se je neznansko hitro razširjal, to pa vsled tega, ker je bilo poslopje založeno z raznimi barvami, ki razlivajoč širijo tem hitreje ogenj po prostorih. V par urah je bilo vse končano; od velikanske tovarne ni ostalo drugega kot razvaline.

Za bolne v želodcu!

Vsem tistim, kateri so se skozi prehlajenje ali preobilno jed, ali s težko prebavljivo, prevročo ali mrzlo jed ali neredno življenje, želodečno bolezen nakopali kakor: **želodečni katar, želodečni krč, želodečni bol, težko prebavanje ali želodečno zazližanje**, se jim tu dobro domače sredstvo priporoča, kateri izvrstni zdravilni učinek je vže mnogo let izkušenj. To je znano

prebavno in kričistilno sredstvo,

Hubert Ullrich-ovo zeliščno vino.

To zeliščno vino je iz izborno zdravilnih zelišč z dobrim vinom pripravljeno ter vtrdi in poživi celi človeški prebavni organizem, brez da bi to kakšno čistilno sredstvo bilo. Zeliščno vino odstrani vsa motenja v krvi in čisti vse slabe snovi v krvi, ki boleznim provzročujejo, in deluje na prenovitev zdrave krvi.

Pri pravočasni rabljivosti tega zeliščnega vina, se vsaki želodečni bol kar v kali zatre. Zatorej bi se pred vsem drugim močnim in razjedljivim sredstvom. Ni le zdravju škodujejo, rabilo. Vsa znamenja kroničnega (zastarenega) želodečnega bola so: **glavobol, riganje, zgaga, napenjanje, slabosti z bljuvanjem**, katera vže po kratkem povživanju tega vina prenehajo.

Zabasanje in temu slabi nasledki, kot **tesnoba, kolika, srčno bitje, pomanjkanje spanja, naliv krvi v jetra, vranica in v čreva**, se skozi to zeliščno vino hitro in na lahek način odpravi, ker vse slabi snovi iz želodča in črev odstrani.

Suhi blede obraz, pomanjkanje krvi, slabost, so znamenja slabega prebavanja, slabe krvi in bolnih jeter. Pri popolnem **slabem teku, razdražljive oslabelosti in slabem čutu**, kakor **vednem glavobolu in pomanjkanju spanja**, odmrjejo taki bolniki počasi pa gotovo. Zeliščno vino pa dá oslabelemu životu **ново moč**.

Zeliščno vino povzdigne tek, povspeši prebavljenje in reditev, ter preosnovi in pospeši in zboljšuje napravo krvi, poživi vzdražene živce in preskrbi bolniku nove moči in novo življenje. Mnogobrojna priznanja in pohvalna pisma potrjujejo vse to.

Zeliščno vino se dobiva v steklenicah po **1 gld. 50 kr.** in **2 gld.** v lekarnah v Ljubljani, Litiji, Kamniku, Škofji Loki, Kranju, Radovljici, Idriji, Tolminu, Trebnjem, Novem mestu, Ribnici, Kočevju, Metliki, Črnomlju, Postojini, Ajdovščini, Vipavi, Celju, Sežani, Trstu itd., kakor v vseh lekarnah v Avstro-Ogerskem. Tudi razpošiljajo 3 ali več steklenic po izvirnih cenah na vse kraje Avstro-Ogerske

➡ Proti ponarejanju se svari! ➡

Zahteva naj se izrecno

Hubert Ullrich-ovo zeliščno vino.